

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/171/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117239979
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:6117239979.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Evy Malíkovej, v právnom spore žalobcu: Autoservis Cehula, s.r.o., so sídlom Hozelec, ul. Popradská č. 228, IČO: 50 329 375, zastúpeného splnomocneným zástupcom Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Námestie svätého Egídia č. 40/93, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č. XXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Ivanom Vozárom, advokátom so sídlom Q. K., ul. J. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 2.280,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11Csp/1/2018-70 zo dňa 13. marca 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým súd žalobu zamietol, potvrdzuje.

Vo výroku II., ktorým žalovanému súd nepriznal náhradu trov konania, rozsudok okresného súdu mení tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 11Csp/1/2018-70 zo dňa 13.03.2018 žalobu zamietol (výrok I.). Žalovanému súd nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.280,74 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.07.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že na základe objednávky žalovaného č. 422/2017 zo dňa 23.03.2017 vykonal dohodnuté opravy na motorovom vozidle žalovaného značky Audi A6, evidenčné č. Q. (ďalej len „osobného motorového vozidla“), ktoré následne vyfakturoval faktúrou č. 201700276 vystavenou dňa 20.07.2017 na sumu 2.280,74 eur a splatnou dňa 20.07.2017. Vzhľadom na skutočnosť, že faktúra nebola zo strany žalovaného uhradená riadne a včas, žalobca si návrhom uplatnil nárok na zaplatenie istiny, ako aj zákonných úrokov z omeškania. Žalovaný namietal vecnú pasívnu legitímáciu, poukazujúc na to, že je síce vlastníkom predmetného motorového vozidla avšak opravu si u žalobcu neobjednal. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným. Z ust. § 652 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvnou stranou zmluvy o oprave veci je objednávateľ ako spotrebiteľ a na druhej strane zhotoviteľ ako podnikateľ, ktorý má dané činnosti v predmete svojho podnikania, pričom podľa ustálenej judikatúry môže o oprave si platne uzavrieť ako objednávateľ opravy aj ten, kto nie je vlastníkom opravovanej veci. Ak objednávateľ uzavrie so zhotoviteľom zmluvu o oprave veci vo vlastnom mene, má v takom prípade buď aktívnu alebo pasívnu legitímáciu v prípade sporu o práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluvu o oprave osobného motorového vozidla uzatvoril so žalobcom otec žalovaného, ktorý nie je vlastníkom predmetného motorového vozidla. Svedok vypovedal, že pri uzatváraní zmluvy vystupoval

vo vlastnom mene, čo nepriamo potvrdil aj konateľ žalobcu na pojednávaní dňa 15.02.2018, keď uviedol, že vo veci komunikoval len so svedkom, ktorý sa celý čas zaujímal o predmetné vozidlo. Z výpovede konateľa žalobcu ako aj žalovaného vyplynulo, že predmetné motorové vozidlo do servisu neprivezol žalovaný, žalovaný nekomunikoval o oprave so žalobcom a ani s ním konateľ nerokoval o zaplatení kúpnej ceny pri prevzatí osobného motorového vozidla. Žalobca v ponukovom liste, ako aj vo faktúre uviedol žalovaného, pričom tvrdenie o požiadavke otca žalovaného, aby bol na faktúre uvedený práve žalovaný, nebola preukázaná. Zo samotného označenia žalovaného na ponukovom liste, ako aj na faktúre pritom jednoznačne nevyplýva, že objednávateľom mal byť práve žalovaný ako vlastník predmetného motorového vozidla. Konateľ žalobcu uviedol, že v obdobných veciach nezisťuje totožnosť objednávateľa, v nadväznosti na čo súd považoval za potrebné poukázať na to, že sa vystavuje do rizika v prípade, ak v budúcnosti vzniknú akékoľvek spory z uzatvorenej zmluvy o oprave veci, čomu sa stalo aj v prejednávanej veci. Žalobca fakticky uzatvoril zmluvu so svedkom S., ktorého je nutné považovať za objednávateľa, pričom svoje práva zo zmluvy si uplatnil voči žalovanému, ktorý je síce vlastníkom predmetného motorového vozidla, avšak so žalobcom zmluvu neuzatvoril. Podľa súdu Občiansky zákonník nevyžaduje na platnosť zmluvy o oprave písomnú formu, a teda v súlade s § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka ani prípadné udelené plnomocenstvo nemusí byť udelené písomne. Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že o celej záležitosti nemal vedomosť a jeho otec uzatvoril tak zmluvu o oprave veci bez jeho vedomia a bez jeho plnomocenstva. Podľa zákonnej úpravy obsiahnutej v § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nesporné, že žalobca vykonal opravu osobného motorového vozidla vo výlučnom vlastníctve žalovaného, z ktorého vyjadrení, ako aj konania nevyplýva to, že by s opravou motorového vozidla dodatočne súhlasil. Žalovaný, ako aj svedok zhodne vypovedali, že svedok využíva osobné motorové vozidlo vo vlastníctve žalovaného dlhodobo výlučne na vlastnú potrebu, pričom v prípade potreby opráv uzatvára zmluvy o oprave vecí ako objednávateľ práve svedok bez toho, aby o týchto skutočnostiach informoval žalovaného. Nakoľko podľa súdu nebolo preukázané, že zmluvu o oprave veci uzatvoril so žalobcom žalovaný, resp. že by žalovaný splnomocnil svojho otca na uzatvorenie takejto zmluvy v jeho mene, neostávalo nič iné, ako žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovaného. Objednávateľom opravy predmetného motorového vozidla, bol otec žalovaného S.. Pokiaľ právny zástupca poukázal na odôvodnenie návrhu N. W. na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 05.09.2017, tak z tohto vyplýva to, že vlastník vozidla si prostredníctvom svojho otca objednal úpravu motora spočívajúcu vo zvýšení výkonu motora na vozidle v spoločnosti PROFITUNING, s.r.o. Z tohto teda nie je možné uzavrieť, že by žalovaný splnomocnil svojho otca aj na opravu vozidla u žalobcu, ktorý je odlišnou obchodnou spoločnosťou s iným predmetom činnosti od spoločnosti, ktorá mala zvýšiť výkon motora na predmetnom motorovom vozidle. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 257 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech v spore nepriznal náhradu trov konania, nakoľko opačný postup súdu by bol v príkrom rozpore s princípom spravodlivosti. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa súd uviedol samotné konanie žalovaného, ktorý potom ako sa dozvedel, že došlo k oprave osobného motorového vozidla v jeho výlučnom vlastníctve, ktorou sa nesporne zhodnotil jeho majetok a pri vedomí, že jeho otec ako objednávateľ tejto opravy neuhradil žalobcovi cenu za opravu, vykonal kroky smerujúce proti dôvodne uplatnenému zádržnému právu žalobcu. Žalobca nesporne vykonal opravu predmetného motorového vozidla, za čo mu doposiaľ nebola uhradená objednávateľom cena za opravu. Žalovaný aj napriek tejto vedomosti sa domáhal na Okresnom súde Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/44/2017 nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalobcovi osobné motorové vozidlo vydať žalovanému, pričom po zamietnutí tohto návrhu sa otec žalovaného, ktorý nie je vlastníkom predmetného motorového vozidla domáhal opätovne návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, výsledkom čoho bolo rozhodnutie Okresného súdu Poprad o povinnosti vydať predmetné motorové vozidlo svedkovi S. W.. Tunajšiemu súdu bolo oznámené predmetné uznesenie na pojednávaní dňa 15.02.2018, pričom svedok S. W. na podklade uznesenia, ktorým Okresný súd Poprad nariadil neodkladné opatrenie prevzal po prvom pojednávaní v tejto veci osobné motorové vozidlo, čím žalobcu dostal do situácie, v rámci ktorej nemá uhradenú cenu za opravu a zároveň bolo konaním žalovaného ako aj jeho otca zmarené uplatňovanie dôvodného zádržného práva. Vo svetle vyššie uvedeného súd nepovažoval za spravodlivé, aby žalobca, ktorý síce nedôsledne pristupoval k uzatváraniu zmluvy o oprave veci, avšak vec osobné motorové vozidlo opravil, znášal trovy konania žalovaného, ktorého postup v súvislosti s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidve strany sporu.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolaním napadol výrok II. rozsudku týkajúci sa trov konania, považujúc rozhodnutie za nesprávne. Podľa žalovaného aplikácia ust. § 257 C. s. p. prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. V odôvodnení súd uviedol, že on napriek vedomosti o oprave vozidla sa domáhal vydania nariadenia neodkladného opatrenia na vydanie vozidla, hoci vedel, že bola vykonaná oprava vozidla a teda by bolo nespravodlivé, aby žalobca znášal trovy konania. Takáto okolnosť nemôže byť posudzovaná ako dôvod hodný osobitného zreteľa. Vlastník veci má predsa právo na ochranu svojho vlastníckeho práva najmä a čo aj súd uviedol, keď samotný žalobca nedôsledne pristupoval k uzatváraniu zmluvy o oprave veci, čím sám spôsobil vznik sporu tým skôr, že bol právne zastúpený osobou práva znalou. Ustanovenie § 257 C. s. p. je treba považovať za výnimku z pravidla, keď: „... normu nemožno interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov.“ Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok o trovách tak, že mu priznáva náhradu trov konania.

4. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobe vyhovie.

Podľa žalobcu v predmetnej veci si uplatnil nárok o zaplatenie sumy 2.280,74 eur z titulu nezaplatenia faktúry č. 201700276 vystavenej dňa 20.07.2017, splatnej dňa 20.07.2017, ktorou on vyfakturoval vykonanie dohodnutých požadovaných opráv na motorovom vozidle žalovaného, ktoré vykonal na základe objednávky žalovaného č. 422/2017 zo dňa 23.03.2017. V súvislosti s objednávkou žalovaného bol vypracovaný aj ponukový list č. 422/2017. Uviedol, že vychádzal zo skutočností, že vykonanie predmetných opráv na motorovom vozidle si žalovaný u neho objednal prostredníctvom svojho otca S. W. - čo vyplýva okrem iného aj z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 05.09.2017, ktoré žalovaný podal na Okresný súd Poprad - konanie je toho času vedené pod sp. zn. 20C/44/2017, v ktorom žalovaný uvádza, že si objednal u žalobcu opravu predmetného motorového vozidla prostredníctvom svojho otca. V predmetnom konaní však žalovaný svoje vyššie uvedené tvrdenie v celom rozsahu poprel a svoju argumentáciu ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie oprel o tvrdenie, že si u neho nikdy žiadnu opravu neobjednal. V danom konaní je nesporné, že na základe objednávky č. 422/2017 zo dňa 23.03.2017 vykonal dohodnuté opravy na osobnom motorovom vozidle, ktoré je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktoré práce následne vyfakturoval faktúrou č. 201700276, ktorá doposiaľ nebola uhradená v celom rozsahu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj skutočnosti, ktoré vyšli najavo v priebehu tohto konania trval na tom, že konaním žalovaného a jeho otca bol uvedený do omylu ohľadom skutočnosti, kto je zmluvnou stranou zmluvy o oprave veci, na základe čoho sa mohol dôvodne domnievať, že žalovaný si opravu veci u neho skutočne objednal prostredníctvom svojho otca a ktorú mal aj sám uhradiť, nakoľko otec žalovaného ako platiteľa na faktúre uviedol žalovaného. O tejto skutočnosti ho utvrdil aj fakt, že samotný žalovaný v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 05. 09. 2017, ktoré podal na Okresný súd Poprad pod sp. zn. 20C/44/2017 uviedol, že si objednal u neho opravu predmetného motorového vozidla prostredníctvom svojho otca. V ďalšej časti odvolania žalobca vytýkal súdu, že sa mal v konaní ďalej zaoberať otázkou bezdôvodného obohatenia, nakoľko vykonaním predmetnej opravy nesporne došlo k zhodnoteniu majetku vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že cena za vykonanú opravu osobného motorového vozidla, ktoré je vo výlučnom vlastníctve žalovaného nebola uhradená, o čom žalovaný preukázateľne mal vedomosť, možno jednoznačne konštatovať, že na jeho strane ako vlastníka veci, ktorá bola opravou zhodnotená, došlo k bezdôvodnému obohateniu. Výšku bezdôvodného obohatenia tak predstavuje rozdiel medzi hodnotou veci pred vykonaním opravy a po jej vykonaní. Uvedené skutočnosti ako aj výšku získaného bezdôvodného obohatenia mal súd v konaní skúmať a v tomto rozsahu vykonať aj potrebné dokazovanie. Samotný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci nesporne došlo k zhodnoteniu majetku žalovaného. Touto

otázkou sa však ďalej nezaoberal. Žalobca mal za to, že ak by súd neopomenul skúmanie otázky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, nebol by dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ktoré spočíva v nesprávnom závere, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní, nakoľko vykonaním predmetnej opravy nesporne došlo k zhodnoteniu majetku vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Navyše sa súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, prečo neskúmal otázku vzniku bezdôvodného obohatenia, a to aj napriek tomu, že sám konštatoval, že k zhodnoteniu majetku nesporne došlo. Podľa žalobcu súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne uviedol, že konaním žalovaného a jeho otca mu bolo zmarené uplatňovanie dôvodného zádržného práva, keď žalovaný ako vlastník predmetného motorového vozidla pri vedomí, že jeho majetok sa opravou zhodnotil a jeho otec cenu za opravu nezaplatil, vykonal kroky smerujúce proti dôvodne ním uplatnenému zádržnému právu. On nesporne vykonal opravu motorového vozidla, za čo mu nebola doposiaľ uhradená objednávatelom cena za opravu. Žalovaný sa aj napriek tejto vedomosti domáhal na Okresnom súde Poprad v konaní sp. zn. 20C/44/2017 nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by mu súd uložil osobné motorové vozidlo vydať žalovanému, pričom po zamietnutí návrhu sa otec žalovaného, ktorý nie je vlastníkom predmetného vozidla, domáhal opätovne návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledkom tohto bolo rozhodnutie Okresného súdu Poprad o povinnosti vydať predmetné motorové vozidlo otcovi žalovaného, S., ktorý si vozidlo na podklade tohto rozhodnutia u žalobcu prevzal, čím žalovaný a jeho otec ho dostali úmyselne do situácie, v rámci ktorej nemá uhradenú cenu za opravu a zároveň bol úmyselne zmarený účel a funkcia dôvodne uplatňovaného zádržného práva. Uvedený postup žalovaného a jeho otca označil súd za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Tiež žalobca uviedol, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou žalobou uplatňovaného nároku. Vzhľadom na skutočnosť, že až v priebehu konania vykonaným dokazovaním vyšli najavo skutočnosti podstatné pre právnú kvalifikáciu uplatňovaného nároku ako nároku, súd sa mal zaoberať otázkou právnej kvalifikácie uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Najmä s poukazom na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia samotný súd vyslovil záver, že je nesporné, že došlo k zhodnoteniu majetku vo výlučnom vlastníctve žalovaného a že konanie žalovaného ako aj jeho otca považuje za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. V tomto smere mal súd prvej inštancie aj vykonať ďalšie dokazovanie.

5. Podaním zo dňa 09.05.2018 došlým súdu dňa 10.05.2018 žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu zaslal súdu „vyjadrenie v odvolacom konaní“ na podporu svojich vyjadrení. Uviedol, že o vzniknutom bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného predkladá listinu - Vrátanie faktúry od S. W. otca žalovaného, ktorý v konaní pred súdom vypovedal ako svedok a ktorého súd považoval za zmluvnú stranu zmluvy o oprave veci. Svedok S. W. v predmetnej listine uvádza, že si žiadnu opravu od žalobcu neobjednal. Žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia samotný súd vyslovil záver, že je nesporné, že oprava predmetného motorového vozidla bola vykonaná, čím došlo k zhodnoteniu majetku vo výlučnom vlastníctve žalovaného a že konanie žalovaného ako aj jeho otca považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi. V danom konaní je nesporné, že na základe objednávky č. 422/2017 zo dňa 23.03.2017 on vykonal dohodnuté opravy na motorovom vozidle, ktoré je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktoré práce následne vyfakturoval, ktorá faktúra k dnešnému dňu nebola uhradená v celom rozsahu.

6. Žalovaný prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu, ktorým súd zamietol žalobu, potvrdiť. Podľa neho súd správne zistil skutkový stav a na jeho základe správne vyvodil právny záver. Žalobca je zastúpený advokátom, teda osobou práva znalou. Postup žalobcu však tomu nenasvedčuje, keď najskôr sa domáhal zaplata faktúry právnym titulom poskytnutia služby - opravy motorového vozidla. V odvolaní zase kvalifikuje právny vzťah účastníkov, že na jeho strane je bezdôvodné obohatenie. Súčasne sa domáha zaplata faktúry od S. ktorý v tomto konaní vypovedal ako svedok (v prílohe zaslal faktúru, ktorou sa žalobca domáha zaplata od S. W., ktorá je identická s faktúrou, ktorá bola zaslaná jemu, je zmenené len meno. Tiež uviedol, že on v tomto konaní poukázal na skutočnosť, že žalobca ako poskytovateľ služby nepostupoval voči spotrebiteľovi s potrebnou starostlivosťou, a tak zapríčinil vznik zbytočného súdneho sporu.

7. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovaného (replike) opätovne poukázal na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia samotný súd prvej inštancie vyslovil záver, že je nesporné, že oprava predmetného motorového vozidla bola vykonaná, čím došlo k zhodnoteniu majetku vo výlučnom vlastníctve žalovaného a že konanie

žalovaného, ako aj jeho otca považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ sa jedná o zaslanie faktúry S. W., ktorý v konaní tvrdil, že on bol objednávateľom, ako aj zmluvnou stranou zmluvy, on na podporu svojich tvrdení predložil listinu - Vrátanie faktúry od S. W. - otca žalovaného, ktorý v konaní pred súdom prvej inštancie vypovedal ako svedok, a ktorého súd prvej inštancie považoval za zmluvnú stranu zmluvy o oprave veci. Svedok S. W. v predmetnej listine uvádza, že si žiadnu opravu od žalobcu neobjednal, pričom v predmetnom konaní sám uviedol a tvrdil to aj žalovaný, že S. W. bol zmluvnou stranou zmluvy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že konanie žalovaného, ako aj jeho otca nie je možné považovať inak, ako za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

8. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného do výroku o trovách konania písomne nevyjadril.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok vo veci samej podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania zmenil (§ 388 C. s. p.).

10. Zmluva o oprave alebo úprave veci je osobitným druhom zmluvy o dielo, na ktorú sa podporne použijú ustanovenia § 631 až § 643 Občianskeho zákonníka o zmluve o dielo. Na túto zmluvu sa ďalej podporne aplikujú ust. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Na základe zmluvy o oprave a úprave veci vznikne objednávateľovi právo na vykonanie opravy alebo úpravy veci podľa jeho objednávky a zhotoviteľovi právo na zaplatenie ceny. Vznik zmluvy o oprave a úprave veci sa riadi všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o zmluvách (§ 34 až 51). Účastníkom zmluvy o oprave a úprave veci je na jednej strane objednávateľ (spotrebiteľ) a na druhej strane zhotoviteľ (podnikateľ), ktorý má dané činnosti v predmete svojho podnikania. Podľa ustálenej judikatúry súdov môže zmluvu o oprave alebo úprave veci, prípadne inú zmluvu, s plnením (uskutočnením), v ktorej je spojené odovzdanie veci druhému účastníkovi, platne uzavrieť ako objednávateľ opravy alebo úpravy veci alebo inej činnosti aj ten, kto nie je vlastníkom veci. Ak objednávateľ uzavrel so zhotoviteľom zmluvu o oprave (úprave) veci vo vlastnom mene, má v takom prípade aktívnu alebo pasívnu legitímáciu v prípade sporu o práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy. Nie je pritom rozhodujúce, či objednávateľ, ktorý so zhotoviteľom uzavrel zmluvu o uvedenom plnení, je alebo nie je vlastníkom veci, ktorej sa plnenie týka.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku rozhodujúceho o zaplatení peňažnej sumy z titulu zmluvy o oprave veci ako i konania, ktoré mu predchádzalo, sa správne zaoberal objasnením otázky toho, kto je ako objednávateľ a príjemca služby z uzatvorenej zmluvy oprávnený a zaviazaný a má teda aj aktívnu alebo pasívnu legitímáciu v prípade sporu o práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy. Na základe vykonaných dôkazov a to hlavne výsluchu svedka dospel súd k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci konštatujúceho nedostatok vecnej pasívnej legitímácie.

12. Odvolanie žalobcu považoval odvolací súd za nedôvodné. Bolo na žalobcovi, aby preukázal uzavretie zmluvy o oprave veci - osobného motorového vozidla. Dôkazom by bolo písomné potvrdenie o prijatí objednávky, resp. zápis o prevzatí vozidla do opravy, keďže nemalo dôjsť k zhotoveniu na počkanie (§ 632 Občianskeho zákonníka). Bola by tak zrejma osoba objednávateľa i rozsah prác, ktoré mali byť vykonané. Nebolo preukázané ani ústne uzavretie zmluvy so žalovaným. Naopak z vykonaného dokazovania výsluchom svedka bolo preukázané, že zmluvu uzavrel otec žalovaného, ktorý nie je vlastníkom osobného motorového vozidla, a to vo svojom mene nakoľko na základe dohody so žalovaným osobné motorové vozidlo dlhodobo užíva s manželkou, platí pohonné hmoty, poisťné, v minulosti uzatváral zmluvy o opravy vozidla aj s inými subjektmi. Žalovaného žalobca aj osobne poznal, kým žalovaného ako uviedol v konaní pred políciou nepoznal a pred súdom, že ho nekontaktoval. Podľa odvolacieho súdu sa okresný súd so skutočnosťami uvádzanými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 05.09.2017 podaného na Okresnom súde Poprad vedeného pod sp. zn. 20C/44/2017 vysporiadal keď konštatoval, že z neho vyplýva, že vlastník vozidla si prostredníctvom svojho otca objednal úpravu motora spočívajúcu vo zvýšení výkonu motora na vozidle v spoločnosti PROFITUNUNG, s.r.o. (podľa svedka spoločnosti, ktorú vlastní brat žalobcu). Teda nie práce, ktoré mali byť vykonávané zo strany spoločnosti žalobcu. V súvislosti s výtkou žalobcu ohľadom nezaobrerania sa otázkou bezdôvodného obohatenia, nakoľko vykonaním predmetnej opravy nesporne

došlo k zhodnoteniu majetku vo výlučnom vlastníctve žalovaného odvolací súd v prvom rade uvádza, že okolnosti, ktoré viedli žalobcu k podaniu žaloby sa odvíjali od zmluvy o oprave veci uzatvorenej so žalovaným za ktoré práce mu nebola zaplatená odmena. O tomto mal okresný súd rozhodovať. Pokiaľ sa žalobca s poukazovaním na bezdôvodné obohatenie opieral o konštatovanie súdu ohľadom zhodnotenia majetku žalovaného tak bolo zo strany okresného súdu pokiaľ išlo o rozhodovanie o trovách konania. Okrem toho by podľa odvolacieho súdu za danej situácie neboli ani naplnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Len preto, že žalobca opravil osobné motorové vozidlo patriace žalovanému ako vlastníkovi bez toho, aby došlo medzi nimi k uzavretiu zmluvy sa nemohol domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od neho. Okresný súd preto nemal dôvod zaoberať sa otázkou údajného bezdôvodného obohatenia. Žalobca v podaní zo dňa 09.05.2018 označenom ako „vyjadrenie v odvolacom konaní“ predložil listinu - Vrátanie faktúry od S. otca žalovaného poukazujúc na to, že tento si podľa listiny žiadnu opravu od neho neobjednal pričom tento v konaní bol vypočítaný ako svedok a súd ho považoval za zmluvnú stranu zmluvy o oprave veci. Podľa odvolacieho súdu žalobca uvedené skutkové tvrdenia produkuje a preukazuje po uplynutí lehoty na podanie odvolania (rozsudok okresného súdu bol jeho splnomocnenému zástupcovi doručený dňa 16.04.2018, lehota na podanie odvolania uplynula dňa 02.05.2018, pričom podanie žalobcu došlo 09.05.2018 s tým, že žalobcovi mala byť faktúra vrátená listom zo dňa 20.04.2018). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ust. § 366 C. s. p., v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich dovolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. O žiaden z týchto prípadov v prejednávanej spore. Okrem toho meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno taktiež len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C. s. p.). Napriek uvedenému odvolací súd poukazuje aj na to, že S. vrátil faktúru preto, že si u žalobcu „tieto“ práce neobjednal.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

14. Rozhodnutie okresného súdu do výroku o trovách konania podľa ktorého žalovanému náhradu trov konania nepriznal založiac ho na dôvodoch hodných osobitného zreteľa (§ 257 C. s. p.) napadol žalovaný odvolaním. Mal za to, že súdom uvádzané okolnosti nemôžu byť posudzované ako dôvod hodný osobitného zreteľa. Samotný žalobca nedôsledne pristupoval k uzatváraniu zmluvy o oprave veci, čím sám spôsobil vznik sporu tým skôr, že bol právne zastúpený osobou práva znalou.

15. Strana má nárok na náhradu trov konania voči protistrane v prípade jej úspechu v konaní. Plný úspech žalobcu vo veci znamená, že nárok uplatnený žalobcom bol v plnej výške rozsudkom žalobcovi priznaný. Plný úspech žalovaného znamená, že žalobcova žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Aj keď má strana na základe zásady úspech v konaní právo na náhradu trov konania, súd jej nemusí priznať náhradu trov konania, ak tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 C. s. p.). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania (strany sporu) a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významným z hľadiska aplikácie ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súd, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (rozsudok NS SR sp. zn. 3 Mcdo 5/2016).

16. Podľa odvolacieho súdu za stavu, keď žaloba žalobcu bola zamietnutá pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pričom žalobca ako podnikateľ nepristupoval náležite k uzavretiu zmluvy, neboli dôvody zohľadňovať iné okolnosti v prospech žalobcu. Z tohto dôvodu považoval odvolanie žalovaného za dôvodné a rozhodnutie okresného súdu vo výroku II. týkajúcom sa trov konania zmenil tak, že žalovaný, ktorý mal vo veci plný úspech má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. O výške náhrady týchto trov konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške

náhrady týchto trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).